[1964] 2 ఎస్ సి ఆర్ 165

1963, ఫిబ్రవరి 22.

మీంగ్లాస్ టీ ఎస్టేట్

v.

దాని పనివారు

(పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్, ఎం. హిదయతుల్లా)

మరియు జె.సి.షా జె.జె.)

పారిశ్రామిక వివాదం-చెల్లుబాటు అయ్యే విచారణ సూత్రాలు-సహజ న్యాయ సూత్రాలు-ఆచరణ, సుప్రీంకోర్టు తన కోసం వాస్తవాలను కనుగొనడానికి సాక్ష్యాలను నమోదు చేయకూడదు - ఆధారాలు లేని కేసు.

1956 జనవరిలో, అప్పీలు చేసిన కంపెనీ మేనేజర్ మరియు ఇద్దరు అసిస్టెంట్ మేనేజర్లపై ఒక పనివారు దాడి చేసిన సంఘటన జరిగింది. ముగ్గురు అధికారులకు గాయాలయ్యాయి. అల్లర్లలో పాల్గొన్నారనే అభియోగంపై కొందరు కార్మికులను సస్పెండ్ చేసి, వారిపై చార్జిషీట్లు జారీ చేశారు. విచారణ అనంతరం కార్మికులను విధుల నుంచి తొలగించారు. మేనేజర్, అసిస్టెంట్ మేనేజర్లలో ఒకరు విచారణ జరిపారు. విచారణ సందర్భంగా ఏ ఒక్క సాక్షిని విచారించలేదని, ఏ సాక్షి ఇచ్చిన వాంగ్మూలాన్ని సాక్ష్యాధారాలుగా సమర్పించలేదన్నారు.

(1) (1957) ఎస్.సి.ఆర్.

ఈ వివాదాన్ని తొలుత లేబర్ కోర్టుకు, ఆ తర్వాత పశ్చిమ బెంగాల్ లోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ కు పంపించారు. పిటిషనర్ కంపెనీ జరిపిన విచారణను ట్రిబ్యునల్ కొట్టివేసి, ప్రతి కార్మికుడిపై వచ్చిన ఆరోపణలను తమ ముందు రుజావు చేయాలని *కంపెనీని* ఆదేశించింది. కంపెనీ ఐదుగురు సాక్షులను విచారించింది. 15 మంది కార్మికులను తొలగిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సమంజసమేనని, మిగిలిన కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని ట్రిబ్యునల్ ఆదేశించింది. కంపెనీ ప్రత్యేక సెలవుపై ఈ కోర్టుకు వచ్చింది.

కంపెనీ చేసిన విచారణ సహజ న్యాయ సూత్రాలకు అనుగుణంగా లేదనే ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయం సరైనదేనని అభిప్రాయపడింది. విచారణలో ప్రతి పనివాడికి ప్రశ్నలు వేయడం జరిగింది. పనిమనిషిని ప్రశ్నించడానికి ముందు అభియోగానికి మద్దతుగా సాక్షులను విచారించలేదు. ఒక ఆరోపణకు సమాధానం చెప్పాల్సిన వ్యక్తి ఆరోపణను మాత్రమే కాకుండా, ఆరోపణకు మద్దతు ఇచ్చే సాక్ష్యాన్ని కూడా తెలుసుకోవాలనేది ప్రాథమిక సూత్రం. అభియోగానికి మద్దతుగా సాక్ష్యాలను వినడానికి మరియు అతను కోరుకున్న విధంగా క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ ద్వారా సంబంధిత ప్రశ్నలను వేయడానికి అతనికి స్పష్టమైన అవకాశం ఇవ్వాలి. తనకు వ్యతిరేకంగా ఉన్న సాక్ష్యాధారాలను తిప్పికొట్టేందుకు కూడా ఆయనకు అవకాశం ఇవ్వాలి.

ఇద్దరు కార్మికులకు సంబంధించి, ట్రిబ్యునల్ దాదాపు ఎటువంటి సాక్ష్యాధారాలతో ముందుకు సాగని ఫలితాలను అంగీకరించకపోవడం సమంజసమని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఒక పనివాడికి సంబంధించి, ట్రిబ్యునల్ కు ఇద్దరు అసిస్టెంట్ మేనేజర్లను విచారించడానికి మరియు చూడటానికి అవకాశం ఉన్నందున, ఈ కోర్టు ట్రిబ్యునల్ కంటే భిన్నమైన నిర్ధారణకు రావడానికి నెమ్మదిగా ఉంటుందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. పైగా, ఇలాంటి కేసుల్లో వాస్తవాలను కనుక్కోవాలనే ఉద్దేశంతో సాక్ష్యాధారాలను నమోదు చేయడం ఈ కోర్టు పద్ధతి కాదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ జ్యూరీ: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 359 ఆఫ్ 1962.

కేసు నెంబరులో పశ్చిమ బెంగాల్ లోని ఏడవ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఏప్రిల్ 3, 1961 నాటి తీర్పు నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు. 1960 యొక్క VIII-303.

పిటిషనర్ తరఫున బి.సేన్, ఎస్.జి.జె.వై.జజుందార్, బి.ఎన్.ఘోష్ తరఫున డి.ఎన్.ముల్చీజీ.

జనార్ధన్ శర్మ, ప్రతివాదుల కోసం.

1963. ఫిబ్రవరి 22. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

హిదయతుల్లా, జె. - మీంగ్లాస్ టీ ఎస్టేట్ తన పనివారిపై ఈ కోర్టు యొక్క ప్రత్యేక సెలవుతో దాఖలు చేసిన ఈ అప్పీలు ద్వారా, పశ్చిమ బెంగాల్ లోని ఏడవ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ 1961 ఏప్రిల్ 3 న వెలువరించిన తీర్పును సవాలు చేయడానికి కంపెనీ ప్రయత్నిస్తుంది. 44 మంది కార్మికుల తొలగింపునకు సంబంధించి 1957 అక్టోబర్ 29 న పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. ప్రస్తావించిన అంశం ఇలా ఉంది:-

> "జతచేయబడిన జాబితాలో పేర్కొన్న కార్మికులను తొలగించడం సమంజసమేనా? పునరుద్ధరణ మరియు/లేదా నష్టపరిహారం ద్వారా వారికి ఎలాంటి ఉపశమనం లభిస్తుంది?

నవంబర్ 5, 1957 నుండి ఆగస్టు 17, 1960 వరకు, ఈ ప్రస్తావన మొదటి లేబర్ కోర్టులో పెండింగ్ లో ఉంది. ఆ తర్వాత ఏడో ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ కు బదిలీ చేసి 1961 ఏప్రిల్ 3 న ఆ లేఖను రద్దు చేశారు. అవార్డు ఇచ్చే సమయానికి ఇద్దరు పనివారు (సంఖ్యలు 12 మరియు 37) మరణించారు మరియు నలుగురు తిరిగి నియమించబడ్డారు (సంఖ్యలు 31, 33, 34 మరియు (35). పనివారిలో ఒకరు (నెం.22) అసలు పనివాడు కాదు. పద్నాలుగు మంది కార్మికులను తొలగిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు సమంజసమేనని, అయితే ఆ ఉత్తర్వులకు రెట్రోస్పెక్టివ్ అమలు చేయలేమని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. మిగిలిన కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని, వారికి కొన్ని సందర్భాల్లో (కానీ అందరికీ కాదు) మూడు నెలల వేతనాలు చెల్లించాలని కంపెనీని ఆదేశించింది. ప్రస్తుత అప్పీలులో కంపెనీ 13 మంది కార్మికులను తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని ఆదేశించిన తీర్పును సవాలు చేయాలనుకుంటుంది. వీరిలో మూడు కేసులను విడివిడిగా, మిగిలిన పది కేసులను కలిపి పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు. ఆ ప్రస్తావన ఏ వాస్తవాల నుంచి వచ్చిందో ఇప్పుడు తెలుసుకుందాం.

పశ్చిమబెంగాల్ లోని జల్ పైగురి జిల్లాలో ఉన్న మీంగ్లాస్ టీ ఎస్టేట్ డంకన్ బ్రదర్స్ లిమిటెడ్ కు చెందినది. ఈ కార్మికులు జిల్లా చబగన్ వర్కర్స్ యూనియన్, మాల్బజార్, జిల్లా, జల్పాయిగురికి చెందినవారు. జనవరి 18, 1956 న, ఒక వికృతమైన సంఘటన జరిగింది, దీనిలో ఒక వికృతమైన సంఘటన జరిగింది, దీనిలో మేనేజర్ శ్రీ.మార్షల్ మరియు అతని ఇద్దరు అసిస్టెంట్ మేనేజర్లు శ్రీ నికోలస్ మరియు శ్రీ ధావన్ లపై దాడి చేశారు. ఇది ఒక రోజు ఉదయం తేయాకు తోటలలోని ఒక భాగంలో జరిగింది, అక్కడ సుమారు రెండు వందల మంది పనివారు మిస్టర్ నికోలస్ ను చుట్టుముట్టి హింసాత్మక ప్రదర్శన చేస్తున్నారు. మొదట మిస్టర్ ధావన్ మరియు కొద్దిసేపటికే మిస్టర్ మార్షల్ సంఘటనా స్థలానికి వచ్చారు మరియు పనివారు వారిని కూడా చుట్టుముట్టారు. ఆ తరువాత జరిగిన దాడిలో ఈ ముగ్గురు అధికారులు మిస్టర్ మార్షల్ తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. మాకు సంబంధం లేని కొందరు అల్లర్లపై క్రిమినల్ కేసు పెట్టారు. కంపెనీ కొంతమంది కార్మికులపై చర్యలు ప్రారంభించింది. మొదట 1956 ఫిబ్రవరి 6 నుంచి అమల్లోకి రావాల్సిన సస్పెన్షన్ నోటీసును జారీ చేసి, ఆ తర్వాత అల్లర్లలో పాల్గొన్నారని ఆరోపిస్తూ పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికులపై చార్జిషీట్లు జారీ చేసింది. పనివారు వారి ప్రమేయాన్ని ఖండిస్తూ బదులిచ్చారు. ఆ తరువాత కంపెనీ విచారణ జరిపి 1956 జనవరి 18 నుండి అనేకమంది కార్మికులను తొలగించాలని ఆదేశించింది. ఈ కేసులో తొలగింపు యొక్క నమూనా క్రమం అనుబంధం-ఎఫ్ గా ప్రదర్శించబడుతుంది. ట్రిబ్యునల్ ముందు జరిగిన విచారణలో యూనియన్ ఈ సంఘటనను అంగీకరించింది, అయితే యాజమాన్యం వైపు నుండి రెచ్చగొట్టడం వల్ల ఇది జరిగిందని పేర్కొంది. అయితే ఈ కేసులో ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న కార్మికులెవరూ ఆందోళన చెందడం లేదని, ఈ కార్మికులెవరినీ పోలీసులు ప్రాసిక్యూట్ చేయలేదని యూనియన్ ఖండించింది. మిస్టర్ మార్షల్ మరియు మిస్టర్ నికోలస్ లు ఈ విచారణ జరిపారు మరియు ప్రొసీడింగ్స్ యొక్క రికార్డు ఎగ్జిబిట్స్ 17 మరియు 18 సిరీస్ గా మార్క్ చేయబడింది. ఆ రికార్డును పిటిషనర్లు మా పరిశీలన కోసం మా ముందుంచారు. కంపెనీకి సంబంధించి ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు నమోదు కాలేదని మా ముందు అంగీకరించారు. ఎగ్జిబిట్ 17 మరియు 18 సిరీస్ లు తమపై వచ్చిన ఆరోపణలకు పనివారు ఇచ్చిన సమాధానాలు మరియు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో వారు అడిగిన ప్రశ్నలకు ఇచ్చిన సమాధానాలు.

సహజ న్యాయ సూత్రాలకు అనుగుణంగా విచారణ జరగనందునే విచారణకు విఘాతం కలిగిందని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ఈ నిర్ధారణ తప్పు అని వాదించారు. కానీ దాని కరెక్ట్ విషయంలో మాకు ఎలాంటి సందేహం లేదు. విచారణలో ప్రతి పనివాడికి ప్రశ్నలను వేయడం జరిగింది. పనిమనిషిని ప్రశ్నించడానికి ముందు అభియోగానికి మద్దతుగా సాక్షులను విచారించలేదు. ఒక ఆరోపణకు సమాధానం చెప్పాల్సిన వ్యక్తి ఆరోపణను మాత్రమే కాకుండా ఆరోపణకు మద్దతు ఇచ్చే సాక్ష్యాన్ని కూడా తెలుసుకోవాలనేది ప్రాథమిక సూత్రం. అభియోగానికి మద్దతుగా సాక్ష్యాలను వినడానికి మరియు అటువంటి సంబంధిత ప్రశ్నలను అతను కోరుకున్న విధంగా క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ ద్వారా ఉంచడానికి అతనికి న్యాయమైన అవకాశం ఇవ్వాలి. అప్పుడు అతనికి

వ్యతిరేకంగా ఉన్న సాక్ష్యాలను తిప్పికొట్టే అవకాశం ఇవ్వాలి. ఈ పాత్ర యొక్క విచారణ యొక్క అత్యంత ప్రాథమిక ఆవశ్యకత ఇది మరియు విచారణ యొక్క ఫలితాన్ని ఆమోదించడానికి ముందు ఈ ఆవశ్యకతను గణనీయంగా నెరవేర్చాలి. వాస్తవానికి ఈ నిబంధన నుండి వైదొలగడం అనేది మొదట తనపై మోపకుండానే ఆరోపణను తిప్పికొట్టడానికి బాధ్యత వహించిన వ్యక్తిపై భారాన్ని మోపుతుంది. ప్రస్తుత కేసులో ఏ ఒక్క సాక్షిని విచారించలేదు, ఏ సాక్షి కూడా సాక్ష్యంగా ఇచ్చిన వాంగ్మూలం ఇవ్వలేదు. కేవలం న్యాయమూర్తుల హోదాలోనే కాకుండా ప్రాసిక్యూటర్లు, సాక్షుల స్థానంలో ఉన్న మార్షల్ లేదా నికోలస్ విచారణ జరిపారు. ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వ్యక్తులు వారిని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి అవకాశం లేదు మరియు వాస్తవానికి వారు ఈ సంఘటన గురించి వారి స్వంత పరిజ్ఞానాన్ని పొందారు మరియు బదులుగా అభియోగాలు మోపబడిన వ్యక్తులను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేశారు. ఇది సహజ న్యాయ సూత్రాలను ఎంత అపహాస్యం చేసిందంటే ట్రిబ్యునల్ ఫలితాలను తిరస్కరించి, ప్రతి కార్మికుడిపై వచ్చిన ఆరోపణను తన ముందు రుజువు చేయమని *కంపెనీని* కోరడం సమంజసమే.

ట్రిబ్యునల్ నిర్వహించిన విచారణలో ప్రత్యక్ష సాక్షులుగా ఉన్న మార్షల్, నికోలస్, ధావన్ సహా ఐదుగురు సాక్షులను విచారించింది. నాలుగున్నరేళ్ల క్రితం జరిగిన ఓ సంఘటనపై విచారణ జరుపుతున్న నేపథ్యంలో సాక్ష్యాధారాలను అంచనా వేసిన ట్రిబ్యునల్ కనీసం ఇద్దరు సాక్షులు సాక్ష్యం చెబితే తప్ప ఏ కార్మికుడిపైనా అభియోగాలు మోపడాన్ని అంగీకరించబోమని తేల్చిచెప్పింది. కొంతమంది కార్మికులు ఈ విధానం ద్వారా ప్రయోజనం పొందారు మరియు ఒకే సాక్షి యొక్క సాక్ష్యాన్ని ఆమోదించే ముందు ధృవీకరణకు పట్టుబట్టడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసిందని ఇప్పుడు వాదిస్తున్నారు. దీనికి సంబంధించి ఇండియన్ ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ (1872 1) లోని సెక్షన్ 134 ప్రకారం ఏ సందర్భంలోనైనా ఏదైనా వాస్తవ నిరూపణకు నిర్దిష్ట సంఖ్యలో సాక్షులు అవసరం లేదు. ఇది ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ వర్తింపజేయడంలో తప్పిదం కాదు. చాలా మంది ప్రమేయం ఉందని, ఈ ఘటన చాలా కాలం క్రితం జరిగిన కేసులో జాగ్రత్తగా ముందుకు వెళ్లాల్సిన అవసరం ఉందన్నారు. ట్రిబ్యునల్ ఆచితూచి వ్యవహరించింది తప్ప ధ్రువీకరించని సాక్ష్యాలపై చర్యలు తీసుకోలేదు. ప్రయోజనం పొందిన కొంతమంది వ్యక్తులకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యాధారాలు ఆమోదించబడేంత సహేతుకంగా ఉండవచ్చు, కానీ ఏ పనివాడి గురించి ఒక్క సాక్ష్యాన్నీ నమ్మడం కాదు, పనివాళ్లందరినీ ఒకేలా చూడడం, లోపభూయిష్టమైన పరిశీలన లేదా తప్పుడు జ్ఞాపకం చేసుకునే అవకాశాలను తొలగించే ఒక పద్ధతిని అనుసరించడం ప్రశ్న. మొత్తమ్మీద ట్రిబ్యునల్ తన వాదనను రుజువు చేయడం అసాధ్యమైన విధానాన్ని అవలంబించిందని చెప్పలేం. ఇది పరిస్థితులలో వివేకవంతమైన ప్రమాణాన్ని అనుసరించింది. ఈ కారణంగా జోక్యం అవసరమని మేము భావించడం లేదు. మరే ఇతర అంశం వాదించబడలేదు కనుక, 1956 జనవరి 18 సంఘటనలో ఆందోళన చెందుతున్నారని ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న పది మంది కార్మికులకు సంబంధించి కంపెనీ చేసిన అప్పీలును తోసిపుచ్చాలి.

ఇది మూడు ప్రత్యేక కేసుల పరిశీలనకు తీసుకువస్తుంది. దశరథ్ బారిక్ నెం.25, లీ బిచు(26), నెస్టర్ ముండా(నెం.27) ఉన్నారు. 1956 మార్చి 15న దశరథ్ బారిక్ తమ విధేయులైన కార్మికులను బెదిరించి వారిని విధులకు దూరంగా ఉంచారని ఆరోపించారు. అదే రోజు గేటు తాళాలు తనకు అప్పగించాలని, కార్మికుల రాకపోకలకు ఆటంకం కలుగుతుందనే ఉద్దేశంతో గేటుకు తాళం వేయాలని లీ బిచ్చు బలవంతం చేశాడని చెబుతున్నారు. ఈ రెండు కేసుల్లో విచారణ సరైన విచారణ కాదని, నిర్ధారణ ఆమోదయోగ్యం కాదని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడింది. ఇక్కడ కూడా ఈ రెండు సంఘటనలను రుజువు చేయడానికి విచారణలో ఏ ఒక్క సాక్ష్యాన్ని కూడా విచారించలేదు మరియు ట్రిబ్యునల్ ముందు కూడా మార్షల్ యొక్క ధృవీకరించని సాక్ష్యం మినహా వారికి వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. దశరథ్ బారిక్ తనను బెదిరించాడని నిరూపించడానికి లేదా చౌకీదార్ నుంచి తాళాలు తీసి గేటుకు తాళం వేసింది లీ బిచ్చు అని చూపించడానికి ఏ కార్మికుడినీ పరీక్షించలేదు. ఈ పరిస్థితుల దృష్ట్యా ట్రిబ్యునల్ దాదాపు ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు లేకుండా సాగిన ఫలితాలను అంగీకరించకపోవడాన్ని సమర్థించింది. దశరథ్ బారిక్, లీ బిచ్చులను తొలగించడానికి ట్రిబ్యునల్ ముందు ఎటువంటి కేసు నమోదు కాలేదన్న ట్రిబ్యునల్ వాదనతో మేం ఏకీభవిస్తున్నాం.

చివరి కేసు యూనియన్ కార్యదర్శిగా ఉన్న నెస్టర్ ముండాది. జనవరి 16, 1956న, అతను మిస్టర్ నికోలస్ ను దూషించాడని మరియు శత్రు కార్మికుల సమూహం యొక్క అధిపతి వద్ద ప్రదర్శన చేశాడని అతనిపై ఆరోపణలు వచ్చాయి. ఇక్కడ కూడా, సరైన విచారణ జరగలేదు మరియు కంపెనీ విచారణలో వచ్చిన నిర్ధారణ ఆమోదయోగ్యం కాదు. దీంతో ట్రిబ్యునల్ ఈ కేసును స్వయంగా విచారించింది. మిస్టర్ నికోలస్ మరియు శ్రీ ధావన్ లు సాక్ష్యాలు ఇచ్చారు, వాటిని ట్రిబ్యునల్ అంగీకరించడానికి సిద్ధంగా లేదు. కీలక అంశాల్లో వారి సాక్ష్యం విరుద్ధంగా ఉందని పేర్కొంది. ట్రిబ్యునల్ కు నికోలస్ మరియు శ్రీ ధావన్ లను విచారించడానికి మరియు చూడటానికి అవకాశం ఉంది కాబట్టి, ట్రిబ్యునల్ కంటే భిన్నమైన నిర్ధారణకు రావడానికి మనం

నెమ్మదిగా ఉండాలి. దీనికితోడు ఇలాంటి కేసుల్లో వాస్తవాలను కనుక్కోవాలనే ఉద్దేశంతో సాక్ష్యాధారాలను నమోదు చేయడం ఈ కోర్టు పద్ధతి కాదు. బాగా స్థిరపడిన ఈ పద్ధతిని అనుసరించి ట్రిబ్యునల్ ముగింపులో జోక్యం చేసుకోవడానికి మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు. ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.